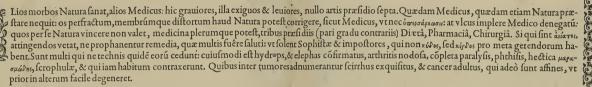
AD QVODLIBETARIAM.

Q V AE S T I O M E D I C A.

Matutinis excutienda disputationibus, die Iouis 19. Februarij, in Scholis Medicorum Paris.

M. Francisco Ellain, Doctore Medico, Præside.

An omnis Cancer curabilis?

Ifferunt tamen materià, fymptomatis, & euentis. Caufa enim scirrhimelancholia est crassa, terrestris, frigida. Qui humor particulæ impactus, in ciúsque spatia insertus, ita sæpe obduruit, vt non nisægrè solui, dissipar que possiti, quippe initio talis existit, cum vel pituita vitrea, atque gypsea, vel naturalis melancholia, quæ sex est sanguinis, in patre aliqua, seus sulvasone, seu congestione cumulatur, aut ex malè curato Erysipelate, Phlegmone, vel Oedemate talis cuastit; tsuncque indolens & infensilis perhibetur. Cancer verò est atræ bilis soboles, que vitionem sequitur humorum, vnde tantam acquirit feritatem, vt nis frigidis coerceatur, longè latéque protepat, citiusque interimat. Quo discentitur à scirrho, qui pertinax quidem, & durus, cum renixu au soriem con un cam habet. Proinde in partibus externis diu multimque citta periculum perseuerat, nisi irritetur, & calidorum vsu incandescat magis. Quò di si viscus aliquod ex naturalibus occupet, icterum parit, aut sæpe hydropem in expugnabilem.

AfcentisCancri obfcura funt rudimenta, vt qui vix fabæ aut nucisæquet magaitudinem. Quare non mírum fi vulgi lateat notitiam, non fecus quàm flirpes, quæ vbi nunc primum è terræ prodeunt vifceribus, peritis tantum agricolis manifeltæ: tandem in molem infignem affurgit, ferus cernitur, at que pro inferentia humoris do minatu, magis quàm phlegmone nigricat, partem obsessam dolore punctili & acri vehementer excruciat. Iam adultus confistentia durus est, tactu asper, colore fuscus, figura rotundus, sed incaqualiter, venis in ambitu ctasso humore turgentibus, piscisque cognominis chelas tenaces referentibus. At que hic tumora deò ferox & peruicax redditur, vt mitiora negligat remedia, vehementioribus & acri oribus exasperetur. Quorum vsu facessit in vlcus horridum aspectu, & inæquale, sæpe funestum, profundum, labris pæduris & inuersis tumidum, sæda illuuie fætidum, acri dolore & graueolentia molessum, acrandem sanguinis profusione periculosum.

Enus id mali oblidet cum reliquas corporis partes organicas, vt nares, palpebras, labra, gingiuas, renes, lienem, vterum, hepar, intestina, caput, tum pracipue mulierum mamas: quæ cum sint laxæ, glandulosæ, & bibulæ, trassum humorem & adust ú facilè concipiunt, exhauriunt. Quocirca mulieres sæpius quàm viros inuadit. In eas verò grauiùs, ac vehementius sæuit, quæ ampliores obtinent mammas, toti úsque corporis habitum laxiorem & infirmum. Quin etiam viris plerumque accidit, quibus assuetus hemorrhoidum suor supprimitur. Sie diuturnas curanti mariscas, nisi vna seruetur, periculum triplicis hydropis vel pathematum melancholicorum impendet; nisi optima victus lege, frequenti purgatione & phlebotomiâ, vtroque æquinoctio, tot tantisque malis occurratur.

Vratio, si sperabilis sit, incipienti & in superficie corporis externa consistenti, quaprimum adhibenda: occulti enim frustrà suscipitur, quem si tangas, occus interficias, sin minus, viuet diutius. In eam ré conueniunt venæ sectio, sæpius epetita a da a prose, ex melanagægis clemétioribus, la casine, prisanæ cremor, vimum paucissimum, & oligophorú, euchymum alimentú, tenue, refrigerans, & humectás, pisces saxatiles, atque omnis generis aues, preterquàm palustres;
quæ bonum, miniméque succum generent melancholicum. Deuitatis inædia, vigiliis, labore, cura, mœrore, dyspeptis eduliis, salsis, acribus, & limosum
sanguinem gignentibus: to a prescribuntur initio quæ refrigerant, & modicè repellunt, tandémque que citra morsum dessecant, & digerunt. Quæ cum
iam adultus Cancer aspernari soleat, duo supersunt extrema remedia, causticis vitrasultumere, & tumorem ad vitum refecare. Quæ tamen nec certas sunt,
neque tuta, ob sympathiam partium vicinarum, dolorem ingentem, metumque vlceris, & hæmorrhagiæ summe. Quamobrem præstat carcinomatis inueterati vel sam exulcerati, maximè verò in pectore, & emunctoriis, malitiam suntentibus demuscere, quam ægrum sectione, vstione, & falibus spagyricis
in vitæ discrimen adducere.

Ergo non omnis Cancer curabilis.

PROPUGNABAT SIMON CUBANUS, LEMOVIX. Anno Salutis 1604.

M. Martinus Akakia, Prof. Reg. M. Petrus Paulmier. M. Antonius Quiquebeuf.

المراحة المصرعان وعدرات والمراحة والمراجعة والمراجعة المتاب والمراحة والمراجعة والمراجعة والمراجعة والمراجعة وا

M. Iacobus d'Amboife, Med. Rg. M. Iacobus Coufinot. M. Petrus Seguin, Profess. Reg. M. Henricus de Monanthueil, Profess. Reg. M. Michaël Marescot, med. Reg. M. Albertus le Febure, med. Reg.